

Právo a judikatúra v praxi

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

1. **Podmienka konania o oprave chyby v katastrálnom operáte a účel tohto konania**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžrk/10/2017 zo dňa 23. 1. 2019
2. **Nemožnosť zasiahnuť do konkurzného konania rozhodnutím iného súdu**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/19/2018 zo dňa 18. 12. 2018
3. **Voľná úvaha súdu pri určovaní nemajetkovej ujmy**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/25/2019 zo dňa 20. 6. 2019
4. **Poučovacia povinnosť súdov a voľba procesného prostriedku účastníka**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/94/2018 zo dňa 25. 4. 2019
5. **Nemožnosť dojednania predkupného práva s vecno-právnymi účinkami ako nepomenovanú zmluvu**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžr/148/2016 zo dňa 31. 1. 2019
6. **Dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov treba uviesť už v späťvzatí žaloby, nestačí ich uvádzať až v odvolaní s tým, že ich súd mohol zistiť zo spisu**
Uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 12CoCsp/10/2020 zo dňa 17. 3. 2020
7. **K zmene žaloby v súvislosti s nováciou a k účinkom predloženia listín v súvislosti s prejavom vôle vedúcim k zmene žaloby**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 21Cob/82/2019 zo dňa 25. 2. 2020
8. **K lehote pre podanie žaloby o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, ak nebolo doručené do vlastných rúk zamestnanca**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 9CoPr/3/2019 zo dňa 26. 9. 2019
9. **K osvedčovaniu podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým má byť uložené odstránenie negatívnych recenzií z webovej stránky**
Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Co/3/2020 zo dňa 18. 2. 2020
10. **Náhla a neočakávaná porucha počítača ako ospravedlniteľný dôvod zmeškania lehoty**
Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Cob/227/2019 zo dňa 16. 1. 2020
11. **Pri aplikácii § 257 CSP z dôvodu zlých majetkových pomerov neúspešnej strany treba vždy aktívne skúmať aj majetkové pomery úspešnej strany**
Uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/2/2019 zo dňa 20. 2. 2020
12. **K zmene obchodných podmienok v prípade, že jej režim nebol zmluvnými stranami dohodnutý**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Co/113/2016 zo dňa 21. 6. 2017
13. **K hradeniu nákladov súvisiacich so správou majetku dieťaťa v prípade, že časť majetku užíva jeden z rodičov**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 25CoP/36/2016 zo dňa 22. 7. 2017
14. **K výške náhrady škody na vozidle v prípade, že je škoda riešená výmenou za novú hodnotnejšiu súčiastku**
Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 14Cob/93/2011 zo dňa 17. 12. 2012
15. **K uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky spoločnosti na konateľa v súvislosti so zákazom konkurencie**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 2Cob/1/2012 zo dňa 13. 9. 2012

1. Podmienka konania o oprave chyby v katastrálnom operáte a účel tohto konania

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžrk/10/2017 zo dňa 23. 1. 2019

Anotácia:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval v právnej veci o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Žalobca sa svojím podaním domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorý ako odvolací správny orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Topoľčany, katastrálneho odboru zo o zamietnutí žiadosti navrhovateľa na zmenu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

Právna veta:

Hodnovernosť a záväznosť údajov katastra (tzv. materiálnu publicitu katastra) možno vyvrátiť preukázaním opaku práve v konaní o oprave chyby, kedy v nespornom prípade dôjde k jej odstráneniu na základe rozhodnutia správneho orgánu podľa ustanovenia § 59 katastrálneho zákona, buď z vlastného podnetu správneho orgánu, alebo na návrh alebo v prípade veci spornej na návrh rozhodnutím súdu o určení práva k nehnuteľnosti podľa ustanovenia § 137 písm. c/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (predtým ustanovenie § 80 písm. c/ OSP). Opravu chýb v katastrálnom operáte podľa vyššie zmieneného ustanovenia možno vykonať za predpokladu, že sa jedná o vec nespornú, t.j. dotknutými stranami nespochybňovanú a pokiaľ nie je dotknutá novou nadväznou do katastra už zapísanou zmenou. Zmyslom vykonania opravy v katastrálnom operáte je teda dosiahnutie súladu medzi evidovanými a skutočnými údajmi, bez toho aby táto okolnosť mohla viesť k založeniu, zmene, či pozbaveniu vlastníckeho, či iného práva k nehnuteľnosti. Konaním o oprave chyby preto zásadne nemožno riešiť spory o zmenu hraníc pozemkov, o existenciu a obsah vlastníckeho práva, či iného práva k nehnuteľnostiam. Je tomu tak preto lebo opravou chyby v katastrálnom operáte nemôžu byť zmenené, či novo založené právne vzťahy k nehnuteľnostiam evidovaným v KN, pretože dochádza iba k nahradeniu chybného údaj, ktorý nezodpovedá skutočnému stavu, údajom správnym teda údajom, ktorý je v súlade so skutočnosťou.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Oprava chýb v katastrálnom operáte

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 162/1995 Z. z. – § 59 v spojení s 160/2015 Z. z. – § 137 písm. c)

2. Nemožnosť zasiahnuť do konkurzného konania rozhodnutím iného súdu

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/19/2018 zo dňa 18. 12. 2018

Anotácia:

Žalobcovia navrhli, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upraví pomery tak, že žalovaný je povinný zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva žalobcu v 2. rade k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu v 2. rade, evidovaným v katastri nehnuteľností Okresným úradom v Nitre, a to konkrétne tak, že správca je povinný zdržať sa zásahov do výkonu nájomného práva k týmto nehnuteľnostiam vykonaného nájomcom a nerušiť ho vo výkone nájomného práva k týmto nehnuteľnostiam, žalovaný je povinný zdržať sa vstupu do týchto nehnuteľností a dožadovania sa ich sprístupnenia za účelom zisťovania informácií o ich užívaní a žalovaný je tiež povinný zdržať sa vyzývania užívateľov týchto nehnuteľností na úhradu plnení za ich užívanie žalovanému alebo do notárskej úschovy. Podľa súdu nie je možné správcu konkurznej podstaty neodkladným opatrením obmedzovať vo výkone jeho právomocí. Žalobcovia podali odvolanie. Odvolací súd potvrdil uznesenie krajského súdu.

Právna veta:

Aj podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné výkon činností, uložených žalovanému v jednom konaní, zakázať súdnym rozhodnutím vydaným v inom konaní. Súd prvej inštancie správne dôvodil stanoviskom obchodného kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.12.2002, sp. zn. Obpj 7/2002, v zmysle ktorého usmerňovať činnosť správcu konkurznej podstaty môže súd len v rámci konkrétneho konkurzného konania a predbežným opatrením (za účinnosti C. s. p. – neodkladným opatrením) vydaným v inom konaní nemožno správcovi zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty. Z odôvodnenia citovaného stanoviska vyplýva, že konkurzné konanie, tak ako každé súdne konanie, je autonómne v tom, že postupovať v ňom, robiť úkony a iným spôsobom ovplyvňovať jeho priebeh môže len súd, na ktorom konkurzné konanie prebieha a len v rámci tohto konania. Do súdneho konania nemôže zasahovať žiaden iný súd (s výnimkou súdu rozhodujúceho o opravnom prostriedku), ale ani ten istý súd v rámci iného konania. Rozhodnutím vydaným v inom súdnom konaní nie je možné správcovi podstaty ukladať povinnosti, ktorými by sa upravoval jeho postup v konkurznom konaní. Takýto postup by mohol viesť k situácii, že by správcovi boli dané vzájomne si odporujúce pokyny. Predbežným opatrením vydaným v inom konaní preto nemožno správcovi zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty. Takéto predbežné opatrenie by bolo neprípustným zásahom do iného konania.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Konkurzné konanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 7/2005 Z. z. – § 40 ods. 2, § 41

3. Voľná úvaha súdu pri určovaní nemajetkovej ujmy

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/25/2019 zo dňa 20. 6. 2019

Anotácia:

Najvyšší súd SR ako súd dovolací zrušil rozhodnutie Krajského súdu, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 27-tisíc eur. Spor spočíval v tom, že žalobca požadoval náhradu nemajetkovej ujmy, ktoré si nárokoval z takého dôvodu, že trestným stíhaním, medializovaním jeho osoby s poukazom na daný prípad mu vznikla vysoká morálna ujma. Jeho nároku Okresný súd a následne aj Krajský súd (aj keď výšku nemajetkovej náhrady znížil) vyhovel. Žalobkyňa podaným dovolaním namietala nesprávne právne posúdenie veci s poukazom na určenie primeranej výšky náhrady nemajetkovej ujmy po zohľadnení jednak iných hmotnoprávných predpisov slovenského právneho poriadku upravujúcich odškodnenie a judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcej sa obdobných prípadov. Podľa jej názoru odvolací súd pri jej riešení nezohľadnil iné právne predpisy upravujúce finančné kompenzácie za spôsobené ujmy, ale ani relevantné rozhodnutia ESLP. V obdobných konaniach o náhradu škody a nemajetkovej ujmy nemožno priznávať neprimerané sumy, výška ktorých by v konečnom dôsledku bagatelizovala nároky priznávané podľa zákona o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi.

Právna veta:

Výška zadostučinenia v peniazoch je predmetom úvahy súdu, jeho úvaha sa musí opierať o celkom konkrétne a preskúmateľné hľadiská. Uplatnenie voľnej úvahy sa tak nesmie stať nepreskúmateľnou ľubovôľou súdu, vymykajúcou sa akejkolvek kontrole. Nemožno priznávať neprimerané, či dokonca tak premrštené sumy, ktoré by vo svojich dôsledkoch viedli k bezdôvodnému obohacovaniu sa a ktoré by napríklad pri porovnaní „odškodnenia“ zásahu do práva na ochranu osobnosti s „odškodňovaním“ zásahov do iných základných práv zaručených Ústavou SR mohli niektoré ujmy na iných základných právach (napríklad ujmy na zdraví či dokonca živote) bagatelizovať.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Spôsob a rozsah náhrady škody

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 514/2003 Z. z. – § 17 ods. 3

4. Poučovací povinnosť súdov a voľba procesného prostriedku účastníka

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/94/2018 zo dňa 25. 4. 2019

Anotácia:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval v konaní o vyslovení neplatnosti dobrovoľnej dražby, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre tak, že podané dovolanie zamietol. Okresný súd Nitra rozsudkom žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd určil, že dobrovoľná dražba spolu s príklepom vlastníctva vykonaná žalovanou je neplatná, a aby súd zaviazal žalovanú k náhrade trov konania, zamietol. Krajský súd v Nitre rozsudkom rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Žalobca ako žalovanú označil dražobnú spoločnosť, pretože mal za to, že predmetná dražba je neplatná, nakoľko neboli splnené podmienky na jej vyhlásenie a dražba bola uskutočnená protiprávne, pričom za uvedené zodpovedá práve dražobná spoločnosť. Mal za to, že bolo povinnosťou súdu poskytnúť mu poučenie o jeho procesných právach vrátane možnosti podať návrh na vstup ďalších účastníkov do konania na strane žalovaného tak, aby sa súd mohol zaoberať meritom veci, aby mu bola poskytnutá ochrana jeho porušených práv a aby rozhodnutie súdu bolo spravodlivé. Práve v neposkytnutí riadneho poučenia zo strany súdu, z čoho následne vyplynulo, že súd nezisťoval riadne skutkový stav veci a meritom veci sa vlastne nezaoberal, videl naplnenie vyššie uvedených dovolacích dôvodov.

Právna veta:

Otázka voľby procesného nástroja, ktorý zvolí žalobca na ochranu alebo uplatnenie svojich práv a oprávnených nárokov, ako aj jeho obsah, t.j. vymedzenie čoho konkrétne sa bude žalobca v konaní domáhať, sú otázky, ktoré zasahujú do hmotného práva a preto sa na nich poučovací povinnosť súdu nevzťahuje. Podaná žaloba je totiž vždy vyjadrením predstáv žalobcu o jeho práve vyplývajúcom z hmotnoprávnej normy, rovnako ako záver súdu o tom, či môže takejto žalobe vyhovieť alebo nie, je výsledkom aplikácie hmotnoprávnej normy. Preto poučenie súdu nemôže reagovať na nevhodne zvolený procesný prostriedok, ktorý neobstojí z hľadiska hmotného práva, či omyl strany (účastníka) pri výbere spôsobu ochrany svojich práv, ktorý nepovedie k cieľu ním sledovanému, ak inak možno na základe takejto žaloby konať a rozhodovať, hoci s negatívnym výsledkom pre stranu sporu (účastníka konania) tak, ako tomu bolo v prejednávanej veci.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Poučenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: z. č. 160/2015 Z. z. – § 160

5. Nemožnosť dojednania predkupného práva s vecno-právnymi účinkami ako nepomenovanú zmluvu

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžr/148/2016 zo dňa 31. 1. 2019

Anotácia:

Krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu, ktorým odporca podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. zamietol návrh na vklad do katastra nehnuteľností na základe zmluvy o zriadení predkupného práva medzi účastníkmi, ktorej predmetom je zriadenie predkupného práva s účinkami vecného práva k nehnuteľnostiam. Predkupné právo možno platne zriadiť len v súlade so zákonom a to ako vedľajšie dojednanie medzi predávajúcim a kupujúcim v súvislosti s uzavretím kúpnej zmluvy alebo aj v prípade iného scudzenia (napr. darovanie, zámena) za splnenia podmienok stanovených v § 602 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Najvyšší súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Právna veta:

V ustanovení § 603 OZ zákonodarca upravuje, kto má povinnosť korešpondujúcu s predkupným právom a aké sú následky porušenia predkupného práva. Teda práva a povinnosti vyplývajúce z predkupného práva, ako aj následky z jeho porušenia, ktoré nastanú za splnenia zákonných podmienok, na základe ktorých predkupné právo vzniklo v zmysle právnej úpravy ustanovujúcej vznik tohto práva, ktorá je ustanovená v právnej norme § 602 ods. 1, 2 OZ. Z uvedeného vyplýva, že na základe logického výkladu práva právnu úpravu ustanovenú v § 603 je možné aplikovať len v súvislosti s aplikáciou právnej normy ustanovenej v § 602, ktorá predpokladá vznik predkupného práva len v súvislosti so scudzením veci. Na základe logického výkladu právnej úpravy ustanovenej v § 603 ods. 2 OZ je teda potrebné aj zriadenie predkupného práva ako vecného práva vykladať tak, že je možné podľa tejto právnej normy zriadiť predkupné právo k nehnuteľnosti len za splnenia zákonných podmienok ustanovených v § 602 ods. 1, 2 OZ.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Predkupné právo

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 40/1964 Zb. – § 51, § 602 ods. 1 a 2, § 603

6. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov treba uviesť už v späťvzatí žaloby, nestačí ich uvádzať až v odvolaní s tým, že ich súd mohol zistiť zo spisu

Uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 12CoCsp/10/2020 zo dňa 17. 3. 2020

Anotácia:

Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil konanie, žalovaným 1/, 2/ priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Výrok o zastavení konania súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z.. Čo sa týka trov konania, súd zisťoval zavinenie niektorej zo strán na zastavení konania. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania je totiž potrebné zistiť, kto zavinil jeho zastavenie, lebo vznik konania spôsobí vždy žalobca podaním žaloby. Právny zástupca žalobkyne však dôvod späťvzatia žaloby neuviedol, preto súd konštatoval, že konanie bolo zastavené pre správanie žalobkyne, a nie pre správanie žalovaných. Súď mal za to, že žalobkyňa späťvzatím žaloby zavinila zastavenie konania, a preto priznal žalovaným právo na plnú náhradu trov, ktoré im v konaní vznikli.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala tento výrok zmeniť a žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznať s poukazom na § 257 CSP. Uviedla, že v tejto veci súď nariadil dvakrát pojednávanie a v oboch prípadoch strany požiadali o odročenie z dôvodu mimosúdnej dohody, pričom zástupca žalovaného 2/ nereagoval na výzvy právneho zástupcu žalobkyne.

Právna veta:

V predmetnom spore žalobkyňa vzala žalobu späť bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu, ktorý ju k späťvzatiu viedol. Dopĺňanie dôvodov späťvzatia až v podanom odvolaní s poukazovaním na priebeh konania a dôvody odročovania pojednávania odvolací súď považoval za právne bezvýznamné. Späťvzatie žaloby mala žalobkyňa nesporne odôvodniť vo svojom podaní o späťvzatí žaloby a prípadne pripojiť na dôkaz aj listinu o mimosúdnom vyrovnaní. Vzhľadom na to bolo treba zavinenie zastavenia konania z procesného hľadiska pričítať žalobkyňi, ktorá mohla dôvod späťvzatia žaloby podrobne opísať v podaní zo dňa 18.11.2019 s tvrdením o zavinení žalovaných na tomto späťvzatí. Keďže tak neurobila, súď prvej inštancie nemal odkiaľ poznať konkrétny dôvod jej postupu v danom spore a nemal dôvod na domýšľanie si nejakých dôvodov, ktoré by mohli z obsahu spisu vyplývať.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Trovy konania

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 257

7. K zmene žaloby v súvislosti s nováciou a k účinkom predloženia listín v súvislosti s prejavom vôle vedúcim k zmene žaloby

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 21Cob/82/2019 zo dňa 25. 2. 2020

Anotácia:

Súd posudzoval otázku, či žalobca prejavil vôľu zmeniť žalobu, teda prejavil vôľu, aby sa predmetom konania stal iný nárok, aj keď ju výslovne ako zmenu žaloby neoznačil.

Právna veta:

- I. Podľa § 216 ods. 1 C. s. p. súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Citované ustanovenie znamená nielen viazanosť výškou žalobného návrhu (teda žalovanou sumou, výškou úrokov či obdobím, za ktoré sa požadujú), ale aj viazanosť právnym vzťahom, z ktorého sa uplatňuje nárok, a konkrétnym nárokom z tohto vzťahu. Pre posúdenie toho, aký nárok žalobca uplatňuje, je rozhodné vymedzenie skutočností tvrdených v žalobe. Práve preto judikatúra už skôr uzavrela, že zmena týchto rozhodných skutočností je zmenou žaloby, a to aj keď sú oba uplatnené nároky založené na tej istej zmluve (porov. judikát R 33/2010, ale napr. aj uznesenie NS SR sp. zn. 1 MOBdoV 21/2013). Táto úprava je v súčasnosti výslovne obsiahnutá v § 140 ods. 2 C. s. p. Z ustanovenia § 570 ods. 1 Obč. zák., ktorý upravuje účinky dohody o zmene záväzku (novácii) a ktorý je výslovne citovaný aj v spornej dohode, pritom vyplýva, že v jej dôsledku jeden záväzok zaniká a druhý vzniká. Ak teda žalobca chce namiesto zaniknutého nároku uplatniť nový nárok vzniknutý nováciou, nešlo by len o zmenu rozhodujúcich skutočností, ale priamo o uplatnenie nového práva v zmysle § 140 ods. 1 C. s. p., teda takisto o zmenu žaloby.
- II. Ustanovenie § 140 C. s. p. predpokladá, že žalobca prejaví vôľu zmeniť žalobu, teda prejaví vôľu, aby sa predmetom konania stal iný nárok (aj keď ju výslovne ako zmenu žaloby neoznačí). Len samotné predloženie listinného dôkazu, navyše citovaného v úplne iných súvislostiach, však súd nemôže považovať za prejav vôle žalobcu uplatniť akékoľvek nároky, ktoré by z tohto listinného dôkazu snáď mohli vyplývať.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Zmena žaloby, Zmena záväzku

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 140
40/1964 Zb. – § 570

8. K lehote pre podanie žaloby o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, ak nebolo doručené do vlastných rúk zamestnanca

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 9CoPr/3/2019 zo dňa 26. 9. 2019

Anotácia:

Krajský súd Prešov v predkladanom rozhodnutí posudzoval platnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktoré sa podľa výsledkov dokazovania malo udiť tak, že zamestnávateľ zamestnancovi písomné okamžité skončenie nedoručil; zamestnanec sa o skončení dozvedel na základe informácie o jeho odhlásení zo sociálneho poistenia. Zamestnávateľ sa bránil, že okamžité skončenie doručoval osobne, ale zamestnanec odmietol písomnosť prevziať – preto následne písomnosť vhodil do schránky zamestnanca. Toto sa však zamestnávateľovi v konaní preukázať nepodarilo. Súd prvej inštancie teda dal za pravdu zamestnancovi a konštatoval, že k okamžitému skončeniu pracovného pomeru nedošlo.

Zamestnávateľ v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie okrem iného nesprávne posúdil plynutie lehoty, v ktorej sa zamestnanec mohol domáhať určenia neplatnosti okamžitého skončenia, pretože tento musel o úkone, ktorým malo dôjsť k okamžitému skončeniu, vedieť najneskôr odo dňa, kedy sa mu zamestnávateľ pokúsil písomnosť doručiť osobne. Krajský súd Prešov však upozornil, že ustanovenie § 77 Zákonníka práce treba vykladať tak, že pokiaľ zamestnávateľ nedoručil písomnosť týkajúcu sa skončenia pracovného pomeru zamestnancovi do vlastných rúk, môže zamestnanec podať žalobu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru kedykoľvek po tom, ako sa o zrušovacom prejave dozvedel bez ohľadu na (ne)doručenie do jeho vlastných rúk.

Právna veta:

Ustanovenie § 77 Zákonníka práce umožňuje domáhať sa súdnej ochrany pred neoprávneným skončením pracovného pomeru. Pokiaľ chce niektorý z účastníkov pracovného pomeru, či už zamestnanec alebo zamestnávateľ, aby nenastali právne účinky vyplývajúce z ukončenia pracovného pomeru, musí v lehote dvoch mesiacov podať na súde žalobu o určenie, že právny úkon smerujúci k rozviazaniu pracovného pomeru je neplatný. V prípade okamžitého zrušenia pracovného pomeru je začiatok plynutia tejto lehoty zhodný s okamihom riadneho doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru spôsobom, ako upravuje § 38 ods. 1 Zákonníka práce. Ak písomnosť zamestnávateľa týkajúca sa skončenia pracovného pomeru nie je doručená zamestnancovi do vlastných rúk, nemôže dôjsť k platnému okamžitému skončeniu pracovného pomeru. V takomto prípade žalobu na neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru zamestnávateľom môže zamestnanec podať kedykoľvek po tom, ako sa o existencii tohto zrušovacieho prejavu vôle dozvedel bez ohľadu na to, či mu okamžité skončenie pracovného pomeru bolo doručené do vlastných rúk.

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 311/2001 Z. z. – § 77

9. K osvedčovaniu podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým má byť uložené odstránenie negatívnych recenzií z webovej stránky

Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Co/3/2020 zo dňa 18. 2. 2020

Anotácia:

Žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zabezpečiť odstránenie označených príspevkov z webovej stránky, aby zabránil žalovanému šíriť nepravdivé informácie, čím dochádza k vytváraniu negatívnej mienky o žalobcovi a ním ponúkaných výrobkoch a je poškodzovaná jeho dobrá povesť.

Právna veta:

- I. Aj keď príspevky žalovaného na adresu žalobcu predstavujú jeho negatívnu kritiku, nie je len z tohto dôvodu daná neoprávnenosť jeho zásahu do povesti žalobcu, žalobca mal teda dostatočne osvedčiť, pre prípad, že sa odstránenia tohto zásahu domáhal práve neodkladným opatrením, že zásah žalovaného je skutočne neoprávnený, teda klamlivý, aby bolo dôvodné v tomto štádiu konania uprednostniť ochranu dobrej povesti žalobcu pred právom na slobodu prejavu žalovaného. V opačnom prípade, by bolo nariadenie odstránenia príspevkov žalovaného predčasné, nedôvodne zasahujúce do jeho práva na slobodu prejavu. Ako však bolo uvedené vyššie, skutkové tvrdenia strán sú nateraz zásadne protichodné, ide v podstate o „tvrdenie proti tvrdeniu.“ Odvolací súd teda nemá neoprávnenosť zásahu do dobrej povesti žalobcu v tomto štádiu konania za dostatočne osvedčenú, pre uloženie povinnosti žalovanému odstrániť jeho príspevky z internetu.
- II. Ani druhá podmienka pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia nebola v danom prípade splnená. Potrebu bezodkladnej úpravy pomerov žalobca odôvodňoval tým, že mu v dôsledku tvrdení žalovaného klesol obrat, teda že prichádza o zákazníkov. Túto skutočnosť mali potvrdzovať vyjadrenia spolu-diskutujúcich na danom webe. Avšak len z nezáväzných vyjadrení osôb v rámci internetovej diskusie nie je možné vyvodzovať určitý pokles obratu u žalobcu. V tom prípade totiž ide len o tzv. hypotetický ušlý zisk. Žalobcovi pritom nič nebránilo osvedčiť pokles svojich zákazníkov predložením relevantných dokladov, preukazujúcich počet zákaziek v rovnakých predchádzajúcich rozhodných obdobiach a v období po zverejnení príspevkov žalovaného. Len z účtovných závierok pritom príčinnú súvislosť medzi poklesom obratu žalobcu a príspevkami žalovaného vyvodiť nemožno. Preto ani nevyhnutnosť okamžitého zásahu súdom nariadením požadovaného neodkladného opatrenia v danom prípade žalobcom osvedčená nebola.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Neodkladné opatrenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d)

10. Náhla a neočakávaná porucha počítača ako ospravedlniteľný dôvod zmeškania lehoty

Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Cob/227/2019 zo dňa 16. 1. 2020

Anotácia:

Krajský súd preskúmaval uznesenie o zastavení konania, ktoré bolo vydané z dôvodu, že do dňa rozhodnutia o zastavení konania, návrh na pokračovanie v konaní, ktorý je oprávnený podať ktorákoľvek strana, nebol súdu doručený. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že predmetné uznesenie považuje za nesprávne a nedôvodné, nakoľko podaním zo dňa 4.4.2019 podal žalobca návrh na pokračovanie vo vyššie uvedenom súdnom konaní, pričom súčasťou tohto návrhu bol v zmysle § 122 CSP aj návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie takéhoto návrhu.

Právna veta:

Súd konštatoval, že žalobca uniesol dôkazné bremeno ohľadom dôvodu zmeškania lehoty, a teda preukázal existenciu ospravedlniteľného dôvodu zmeškania lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v prerušenom konaní. Preto rozhodol tak, že žalobcovi zmeškание lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní odpustil. Uviedol tiež, že mal preukázané, že žalobca sa v posledný deň lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní pokúšal súdu elektronicky doručiť predmetný návrh. Z dôvodu technického zlyhania a poruchy počítača sa mu uvedený návrh nepodarilo vyhotoviť a súdu zaslať. Uvedené preukázal žalobca priloženým potvrdením o vykonaní servisného zásahu, v ktorom sa uvádza, že až servisným zásahom na počítači (prevzatom 30.3.2019) bolo zistené, že na počítači došlo k závade spočívajúcej v poruche adaptéra pre napájanie PC, a tento stav, ktorý bol náhlou a nepredvídateľnou vadou, bol uvedenou spoločnosťou odstránený dňa 1.4.2019, kedy došlo k výmene pokazeného adaptéra. Až týmto dňom (1.4.2019) na strane žalobcu odpadla prekážka, pre ktorú zmeškaný úkon (návrh na pokračovanie v konaní) nemohol urobiť a doručením svojho návrhu súdu dňa 4.4.2019, zákonnú 15 dňovú lehotu na podanie žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty, spolu so zmeškaným úkonom – návrhom na pokračovanie v konaní, dodržal.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Odpustenie zmeškania lehoty

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 122

11. Pri aplikácii § 257 CSP z dôvodu zlých majetkových pomerov neúspešnej strany treba vždy aktívne skúmať aj majetkové pomery úspešnej strany

Uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/2/2019 zo dňa 20. 2. 2020

Anotácia:

Predmetom sporu bol nárok žalobcu na náhradu škody, ktorá suma pozostáva zo žalobcom zaplatených súdnych poplatkov v prvoinštančnom konaní a v odvolacom konaní. V týchto konaniach žalobca nebol úspešný, lebo jeho žaloba bola zamietnutá, resp. jeho odvolanie bolo nedôvodné.

Po vyhlásení rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil prvoinštančné rozhodnutie, bol žalobca oslobodený od súdnych poplatkov v rozsahu 80%, čo samo osebe nezakladá aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Pretože bol výrok o trovách konania žalobcom následne sponchybný, bolo potrebné, aby sa prípadnou aplikáciou citovaného zákonného ustanovenia prvoinštančný súd nanovo zaoberal.

Právna veta:

Dôvodom spočívajúcim v pomeroch strán je napríklad skutočnosť, že sa strana, ktorá nemala úspech vo veci, ocitne v takej závažnej sociálnej alebo majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa. Je však nutné prihliadnuť aj na pomery druhej strany sporu. Iba konštatovanie, že rozhodnutie o výnimočnom nepriznaní práva na náhradu trov konania nezasiahne nepriaznivo do majetkovej sféry úspešnej strany bez toho, aby sa súd majetkovou sférou tejto strany akokoľvek zaoberal, je neprípustné a takýto postup možno z hľadiska súdu hodnotiť ako svojvoľný.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Trovy konania

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 257

12. K zmene obchodných podmienok v prípade, že jej režim nebol zmluvnými stranami dohodnutý

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Co/113/2016 zo dňa 21. 6. 2017

Anotácia:

Krajský súd Nitra v predkladanom rozhodnutí rozhodoval (okrem iného) aj o nároku na zaplatenie poplatkov, ktorý mal vyplývať z obchodných podmienok veriteľa. Súd prvej inštancie rozhodol, že nárok nemožno priznať z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, v zmysle ktorej sa majú vyberať poplatky podľa sadzovníka, ktorého aktuálne znenie je k dispozícii v prevádzkových priestoroch veriteľa.

Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia na rozdiel od súdu prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že zmluvné strany si v uzatvorenej zmluve dohodli režim jej zmien; nedohodli si však režim zmien obchodných podmienok, o ktorých zmenenú verziu veriteľ opieral jeden z požadovaných nárokov. V tejto súvislosti súd upozornil, že na to, aby bola jednostranne oznámená zmena všeobecných obchodných podmienok medzi stranami záväzná, musí byť táto možnosť dohodnutá. Pokiaľ tomu tak nie je, môžu byť všeobecné obchodné podmienky zmenené výlučne tou istou formálnou procedúrou, ktorá je vyžadovaná pre platnú zmenu zmluvy.

Právna veta:

- I. Ustanovenie § 273 Obchodného zákonníka upravuje možnosť strán určiť časť obsahu zmluvy odkazom na obchodné podmienky pri uzavretí zmluvy. Neupravuje však predpoklady pre zmenu práv a povinností účastníkov zmluvy zmenou obchodných podmienok.
- II. Na to, aby sa nové znenie obchodných podmienok pri ich zmene stalo súčasťou uzatvorenej zmluvy, nepostačuje, aby strana, o ktorej podmienky ide, oznámila ich zmenu, ani s uvedením, že ak druhá strana neoznámí nesúhlas do určitej doby, platí zmena za schválenú. Ak bude jednostranne oznámená zmena obchodných podmienok, na ktoré zmluva odkázala, nie je to platný úkon, v dôsledku ktorého by došlo k zmene zmluvy, a konanie iné ako podľa pôvodného znenia, pokiaľ nedôjde riadnym spôsobom k zmene zmluvy, bude v rozpore so zmluvou (porovnaj zhodne Štenglová, I., Plíva, S., Tomsa, M. a kol.: Obchodný zákonník. Komentár. 13. vydanie. Praha: CH Beck, 2010, s. 925). Obchodný zákonník (ani Zákonník občiansky) tak neupravuje pre obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy, iný režim ich zmeny než pre zmluvu samotnú. Ak si nevyhradia účastníci v zmluve alebo v obchodných podmienkach, ktoré sú jej súčasťou, osobitný spôsob zmeny obchodných podmienok (napr. obyčajným doručením druhej strane), riadia sa predpoklady pre ich zmenu zákonnou úpravou pre zmenu obsahu zmluvy samotnej.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Všeobecné obchodné podmienky

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 513/1991 Zb. – § 273

13. K hradeniu nákladov súvisiacich so správou majetku dieťaťa v prípade, že časť majetku užíva jeden z rodičov

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 25CoP/36/2016 zo dňa 22. 7. 2017

Anotácia:

Spor bol iniciovaný matkou, ktorá žiadala, aby súd určil, že na hradení nákladov súvisiacich s vlastníctvom bytu v majetku dieťaťa je povinný sa podieľať aj otec. V predmetnom byte matka spolu s dieťaťom bývali; matka zároveň hradila všetky platby súvisiace s vlastníctvom bytu a spolu s otcom maloletej splácali úver čerpaný na zakúpenie bytu. Súd prvej inštancie návrh zamietol. Uviedol, že keďže byt užíva výhradne matka (a z toho vzhladom na striedavú starostlivosť polovicu času sama bez dieťaťa), nebolo by dôvodné zaťažiť nákladmi aj otca, a to ani z titulu povinnosti rodiča spravovať majetok dieťaťa. Matka v podanom odvolaní argumentovala, že pri rozhodovaní o povinnosti rodičov spravovať majetok dieťaťa súd vôbec nemal brať do úvahy, že jeden z rodičov majetok dieťaťa užíva; spoločný a nerozdielny záväzok oboch rodičov vo vzťahu k hradeniu výdavkov spojených s majetkom dieťaťa je totiž v najlepšom záujme dieťaťa.

Krajský súd Trnava rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. V odôvodnení podrobnejšie vyložil obsah ustanovenia § 32 ods. 2 Zákona o rodine. Vo vzťahu k jeho aplikácii na posudzovanú vec uviedol, že byt mohol byť prenajatý a v takom prípade by výnosom bolo nájomné. Ak však výnos v podobe nepriameho prospechu z bezodplatného užívania bytu získava matka (a to iba sčasti s dieťaťom), je spravodlivé, aby náklady na správu majetku, z ktorého výnos plynie, hradila výlučne ona.

Právna veta:

- I. Z ust. § 32 ods. 2 ZoR (aplikovaného aj súdom prvej inštancie) o spravovaní majetku dieťaťa vyplýva, že je nevyhnutné rozlišovať kmeňový majetok a výnosy vzniknuté spravovaním tohto majetku. Ods. 2 upravuje nakladanie s výnosmi z majetku maloletého dieťaťa. Pokiaľ rodičia riadne plnia svoju povinnosť spravovať majetok dieťaťa s náležitou starostlivosťou, je pravdepodobné, že kmeňový majetok bude prinášať výnosy ako napríklad úroky, nájomné, dividendy, zisk a podobne. Spravovanie týchto výnosov patrí rodičom. Rovnako sú povinní pri správe kmeňového majetku zabezpečovať, aby tento majetok prosperoval a netratil na hodnote (údržba, opravy). Keďže neexistuje povinnosť rodičov investovať do majetku dieťaťa vlastný majetok, je predpoklad, že sa tieto náklady budú hradit' z výnosov majetku dieťaťa. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že rodičia sú povinní v prvom rade z výnosov majetku dieťaťa zabezpečiť udržanie kmeňového majetku v minimálne pôvodnom množstve a stave. Osobné potreby dieťaťa sú kryté výživným, ktoré sú rodičia povinní dieťaťu poskytovať v zmysle druhej vety citovaného ustanovenia aj naďalej. Až následne po uspokojení majetkových a osobných potrieb dieťaťa, ktoré sú nad rámec vyživovacej povinnosti, za situácie, že dieťa je majetnejšie než rodičia, môžu rodičia rozhodnúť o použití výnosov z majetku dieťaťa v prospech rodiny ako celku. Miera použitia výnosov pre účely rodiny pritom musí byť primeraná vo vzťahu k výške výnosov, pomerom dieťaťa, pomerom rodiny ako celku. Bežné nakladanie s výnosmi, vrátane ich spotrebovania nevyžaduje schválenie súdu.
- II. Pod výnosom z majetku dieťaťa podľa vyššie uvedeného je potrebné rozumieť nielen priamy finančný výnos – nárast majetku (napríklad v danom prípade ak by bol byt prenajímaný tretej osobe vo forme zisku z nájomného), ale i nepriamy výnos – tu prospech rodiča spočívajúci v možnosti bezodplatne predmetný byt užívať. Tento nepriamy majetkový prospech v danom prípade užíva – konzumuje výlučne matka, v polovici z titulu, že dieťa s ňou pri striedavej starostlivosti v byte býva. Výnos z majetku dieťaťa má tak fakticky k dispozícii výlučne matka. Z neho potom preto ona musí pokrývať prioritne výdavky na správu majetku dieťaťa a prebytok použiť na uspokojovanie potrieb dieťaťa, ktoré sú nad rámec výživného. Až príp. ďalší prebytok by bolo možné použiť v primeranom rozsahu na uspokojovanie potrieb rodiny.
- III. V prípade poskytnutia predmetného bytu do nájmu tretej osobe, pri zabezpečení náležitej starostlivosti, by výnos musel zodpovedať výške obvyklého nájomného za obdobný byt v danom mieste a čase, teda výške trhového nájomného, ktoré nesporne musí presahovať náklady vlastníka na byt a zároveň vytvárať pre vlastníka aj primeraný zisk. Keďže za daných okolností výnos z tohto majetku dieťaťa v podobe nepriameho prospechu z bezodplatného užívania bytu získava výlučne matka (nie otec), iba sčasti spolu s dieťaťom, a podľa vyššie uvedeného náklady spojené so správou majetku dieťaťa majú byť prioritne hradené z jeho výnosov, je dôvodné a spravodlivé, aby ich v danom prípade hradila výlučne matka.

Právna oblasť: Rodinné právo

Právny inštitút: Správa majetku maloletého dieťaťa

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 36/2005 Z. z. – § 32 ods. 1, 2, 3

14. K výške náhrady škody na vozidle v prípade, že je škoda riešená výmenou za novú hodnotnejšiu súčiastku

Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 14Cob/93/2011 zo dňa 17. 12. 2012

Anotácia:

Krajský súd Žilina sa v predkladanom rozhodnutí zaoberá výškou náhrady škody, ktorá vznikla na motorovom vozidle v dôsledku nesprávne vykonanej opravy. V danom prípade zhotoviteľ pri oprave vozidla nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď v rámci dojednaného plnenia zabudol skontrolovať stav prevodových kvapalín; pre nedostatok oleja došlo k zadretiu prevodovky, ktorú bol objednávateľ nútený vymeniť za novú. V nadväznosti na to v súdnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody zodpovedajúci plnej výške nákladov na výmenu prevodovky za novú. Žalovaný zhotoviteľ však namietal, že pri posudzovaní nároku nebola zohľadnená amortizácia motorového vozidla a poskytnutím náhrady v požadovanej výške by na strane objednávateľa vzniklo bezdôvodné obohatenie.

Okresný a následne ani krajský súd však s názorom zhotoviteľa nesúhlasili. Krajský súd Žilina v rámci odôvodnenia rozhodnutia zdôraznil, že aj vo všeobecnosti sa v prípade nutnosti riešenia poškodenia vozidla použitím nových náhradných dielov motorové vozidlo nezahodnocuje. Jeho hodnota sa naopak v dôsledku predchádzajúceho poškodenia znižuje. Na náklady vynaložené na opravu vyžiadanú poškodením preto nemožno hľadieť ako na náklady na zhodnotenie vozidla a škodca musí byť zaviazaný k náhrade zahŕňajúcej náklady na novú súčiastku v plnej výške.

Právna veta:

- I. V zmysle právnej úpravy v ust. § 373 a nasl. OBZ nemožno ani spravodlivo požadovať, aby žalobca, ktorý bol poškodený, zabezpečoval opravu vozidla iným spôsobom, než použitím nových náhradných dielov a ktorá oprava smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti. Pokiaľ oprava vozidla žalobcu aj v použití nových náhradných dielov slúžila len k uvedeniu poškodeného vozidla do (pôvodného) stavu pred jeho poškodením, pričom opak nebol žalovaným preukázaný, tak aby skutočne aj bol poškodený v tejto časti majetkového úbytku kompenzovaný, nemohol mať relevantný vplyv na povinnosť žalovaného nahradiť žalobcovi vzniknutú škodu i v tejto časti len argument o nezohľadnení „amortizácie“ motorového vozidla vo vzťahu k novým náhradným dielom (novej prevodovke).
- II. Odvolací súd i vo všeobecnosti zastáva názor a poukazuje, že v konečnom dôsledku poškodenie vozidla vadnou opravou žalovaným a následne vykonaná oprava za použitia nových náhradných dielov vozidlo nezahodnocuje, keďže každým vážnym poškodením vozidla, ktorým poškodenie – zničenie prevodovky nepochybne je, sa technická ale aj všeobecná (predajná) hodnota motorového vozidla znižuje. Správanie žalobcu ako poškodeného viedlo len k tomu, by obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou, a pokiaľ v zmysle takéhoto správania a konania mu vznikli náklady na vykonanú opravu v rovine škody, majetkového úbytku, tak bolo aj v záujme krajského súdu ako súdu odvolacieho, zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávneného záujmu žalobcu – ako účastníka konania, poškodeného subjektu, ktorému sa má prostredníctvom súdneho rozhodnutia zabezpečiť náhrada vzniknutej škody vo výške celkových nákladov, ktoré žalobca bol nútený vynaložiť – i na opravu svojho motorového vozidla poškodeného vadným plnením žalovaného. Opačný prístup k prejednávanej sporovej veci, ktorý by nezohľadňoval vykompenzovanie škody v celom rozsahu v dôsledku vynaložených nákladov žalobcom na opravu poškodeného vozidla, aby sa toto dostalo do stavu pred poškodením, by bol v rozpore aj s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá kladie dôraz pri rozhodovaní všeobecných súdov na princíp riadneho a spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tak, aby rozhodnutie nebolo v rozpore s princípom spravodlivosti, či ako arbitrárne s formalistickým prístupom k výkladu zákona.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Náhrada škody

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 513/1991 Zb. – § 373, § 379, § 380

15. K uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky spoločnosti na konateľa v súvislosti so zákazom konkurencie

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 2Cob/1/2012 zo dňa 13. 9. 2012

Anotácia:

Krajský súd Prešov posudzoval v predkladanom rozhodnutí skutkovú situáciu, v ktorej konateľ spoločnosti ako postupník uzatvoril so spoločnosťou zmluvu o odplatnom postúpení pohľadávky, na základe ktorej od spoločnosti nadobudol pohľadávku proti jej dlžníkovi. Následne konateľ v exekučnom konaní od dlžníka spoločnosti časť pohľadávky vymohol. Spoločnosť však proti konateľovi podala žalobu, ktorou si z titulu porušenia zákazu konkurencie voči nemu uplatnila nárok na zaplatenie sumy, ktorá bola konateľom vymožená voči pôvodnému dlžníkovi spoločnosti. Okresný súd žalobu zamietol s tým, že uvedené konanie neporušuje zákaz konkurencie, pretože zmluva o postúpení pohľadávky nesúvisí s podnikateľskou činnosťou žalobcu, keď tento nemá v predmete svojej činnosti obchodovanie s pohľadávkami.

Proti rozhodnutiu podala spoločnosť odvolanie, v ktorom argumentovala, že zákaz konkurencie musí byť vykladaný širšie, než sa podáva z rozhodnutia okresného súdu. Podľa jeho názoru je jeho účelom postihnúť všetky konania, ktorých výsledkom môže byť konflikt záujmov obchodnej spoločnosti a osôb, ktorým je zákaz uložený. Krajský súd Prešov sa však s názorom spoločnosti nestotožnil a potvrdil, že uzatvorením predmetnej zmluvy zákaz konkurencie porušený nebol, keď jej uzatvorenie nespočívalo v konkurenčnom správaní sa vo vzťahu k obchodným partnerom spoločnosti.

Právna veta:

Konkurenčnými obchodmi porušujúcimi zákaz konkurencie možno rozumieť predovšetkým také aktivity, či činnosti konateľa spoločnosti alebo spoločníka vo vzťahu k tretím osobám, ktoré sú totožné s predmetom podnikateľskej činnosti v oblasti zhodnej s podnikaním žalobcu. V predmetnej veci však zmluva o postúpení pohľadávky bola uzavretá medzi žalobcom a konateľom spoločnosti, ktorý vystupoval ako postupník ako fyzická osoba. Takáto zmluva podľa názoru odvolacieho súdu už sama o sebe nemôže byť hodnotená ako konkurenčný obchod. Nejde o konkurenčné správanie sa vo vzťahu k zákazníkovi, či obchodným partnerom spoločnosti.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Zákaz konkurencie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 513/1991 Zb. – § 65, § 84, § 99, § 136, § 139 ods. 4, § 196, § 249